

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 april 1892.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

N:o 52.

Ank. till Riksd. kansli den 5 april 1892, kl. 3 e m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående upplåtelse till Stockholms stad af viss del af myntverkets tomt n:is 1, 2 och 8 i kvarteret Bryggaren å Kungsholmen.

(I. A.)

Under återopande af bilagdt statsrådsprotokoll öfver civilärenden för den 10 mars innevarande år, har Kongl. Maj:t i en samma dag af-låten, till statsutskottet remitterad proposition (n:o 52) föreslagit Riksdagen medgifva, att åt Stockholms stad måtte upplåtas eganderätten till den del af myntverkets tomt n:is 1, 2 och 8 i kvarteret Bryggaren å Kungsholmen, som erfordrades för utläggning af Norr Mälarstrand i enlighet med stadsfullmäktiges den 1 april 1891 derom fattade beslut, mot det att staden för den mark, hvartill staden sålunda undfinge eganderätt, till statsverket erlade ersättning med belopp, som blefve bestämdt i den ordning, kongl. förordningen den 14 april 1866 angående jords eller lägenhets afstående för allmänt behof stadgade.

Af förenämnda statsrådsprotokoll inhemtas, att genom kongl. bref den 10 december 1880 regleringsplan för Kungsholmen i Stockholm blifvit af Kongl. Maj:t med vissa af stadsfullmäktige uppställda förbehåll faststæld, sådan samma plan funnes närmare angifven å upprättad karta med tillhörande beskrifning, enligt hvilken i planen inginge, bland annat,

en längs Kungsholmens södra strand lagd gata med en bredd af 40 meter (134,17 fot) på sträckan från Eldqvarnen till Carlsvik; dervid Kongl. Maj:t likväl förklarar, att de gator och gatudelar, hvilka enligt planen blifvit ifrågasatta att dragas öfver eller eljest beröra kronan tillhörig mark, borde för det dåvarande i afbidan på vederbörandes yttranden från fastställelse undantagas.

Sedan Stockholms stadsfullmäktige hos Kongl. Maj:t anmält, att ordnandet af förstnämnda gata, som erhållit namnet Norr Mälarstrand, så fortskridit, att en sammanhängande strandväg kunde erhållas mellan Eldqvarnen och Parmmätaregatan, derest arbetena finge fortsättas på södra delen af myntverkets tomt n:is 1, 2 och 8 i kvarteret Bryggaren samt, med anledning deraf och då från fastställelse undantagits den del af gatan, som berörde kronan tillhörig mark, anhållit det Kongl. Maj:t måtte dels meddela stadfästelse å den del af den utaf stadsfullmäktige beslutade stadsplanen för Kungsholmen, som afsåge Norr Mälarstrand å sträckan öfver förenämnda tomt, dels ock medgifva, att gatan finge utläggas öfver samma tomts område, har Kongl. Maj:t, efter det myntdirektören afgifvit infordradt utlåtande och deri tillstyrkt bifall till stadsfullmäktiges berörda framställningar, under förbehåll, att myntverket erhöile den ersättning för tomtens och sjöplatsens afstående till staden, som genom en i laga ordning företagen expropriation kunde komma att tilldömas nämnda verk, den 26 mars 1887 fastställt plan för framdragande af gatan Norr Mälarstrand öfver myntverkets ifrågasvarande tomt, på sätt å särskild karta angåfves, att träda i verket i den mån sådant utan förnärmande af kronans eller enskild rätt kunde ske, äfvensom föreskrifvit, att handlingarna i ärendet skulle öfverlemnas till finansdepartementet för behandling af frågan om villkoren för upplåtande af mark från nämnda tomt till gatans utläggande.

Med anledning häraf hade öfverintendentsembetet erhållit befallning att, efter stadsfullmäktiges hörande, afgifva förslag till öfverenskommelse, enligt hvilken kronan för den del af myntverkets tomt, som vore afsedd att afträdas till staden, erhöile i värde motsvarande ersättning af staden tillhörig men för kronan behöflig mark antingen invid Artilleriplanen och inom kvarteret Bodarne eller eljest.

Vid föredragning den 8 juni 1888 af Riksdagens skrifvelse den 11 maj samma år, angående af Riksdagen beviljad anslag till uppförande af nytt hofstall å Artilleriplanen m. m., hade emellertid Kongl. Maj:t, med återkallande tills vidare af berörda, åt öfverintendentsembetet lemnade uppdrag, anbefalt nämnda embete att med Stockholms stadsfullmäktige inleda underhandlingar om, bland annat, öfverlåtande till

kronan af viss andel af stadens mark vid Artilleriplanen och i kvarteret Bodarne mot vederlag antingen af viss kronan tillhörig mark af Artilleriplanen eller, efter skeende uppskattning, af motsvarande del af myntverkets till gata afsedda tomt; men sedan stadsfullmäktige uti häröfver infordradt yttrande förklarar sig icke vilja godkänna det ifrågasatta vederlaget af myntverkets område, hade något aftal om upplåtelse deraf till gatans utläggande hittills icke egt rum.

Härefter hade Stockholms stadsfullmäktige *dels* vid sammanträde den 1 april 1891 beslutit, att stadsplanen för Kungsholmen skulle ändras på det sätt, att Norr Mälarstrand från ett stycke vester om Owensgatans mynning till mynningen för S:t Eriks gata utflyttades söderut så, som med grön färg angifvits å en åberopad karta, med öfverflyttande på den ändrade delen af de vilkor, som enligt kongl. brefvet den 10 december 1880 gälde för den nu varande sträckningen, *dels ock*, efter det byggnadsnämnden uti afgifvet yttrande anmärkt, att berörda beslut icke innefattade bestämmelse derom, att de på strandgatan utmynnande trafikleder skulle framdragas söderut till strandgatans nya linie, vid sammanträde den 1 december 1891 ytterligare beslutit sådan ändring i stadsplanen, att Parmmätaregatan, Kungsholms-torg samt Pil- och Polhemsgatorna skulle, på sätt sistberörda karta visade, med oförändrade bredder neddragas till den nya inre linie, som Norr Mälarstrand skulle erhålla enligt stadsfullmäktiges den 1 april 1891 fattade beslut.

Med förmälan härom hade stadsfullmäktige uti särskilda ansökningar, som af öfverståthållareembetet med skrifvelse den 12 december 1891 jemte byggnadsnämndens yttrande och ofvanberörda karta öfverlemnats, underställt Kongl. Maj:ts pröfning fullmäktiges omförmälda båda beslut, med särskild anhållan, att fastställelse måtte lemnas å sträckan öfver myntverkets tomt n:is 1, 2 och 8 i kvarteret Bryggaren, äfvensom anhållit, att staden finge förvärfva den för Norr Mälarstrand, sådan denna gata blifvit genom ändringen bestämd, behöfliga del, enligt uppgift utgörande 2,210 kvadratmeter, af myntverkets omförmälda tomt, samt att ersättningen därför måtte blifva bestämd i den ordning, kongl. förordningen om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof den 14 april 1866 föreskrefve;

varande af öfverståthållareembetet för egen del hemställt, att ofvanberörda beslut måtte af Kongl. Maj:t fastställas, samt ansökningen i öfrigt vinna Kongl. Maj:ts bifall.

Till följd af härå erhållen remiss hade öfverintendentsembetet uti afgifvet utlåtande af den 12 sistlidne januari förklarar sig icke finna

något att erinra emot bifall till den ifrågasatta ändringen i stadsplanen.

Utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts ofvanberörda framställning
må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 april 1892.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.